

„A közösségben minden másnál jobban meg szoktam érezni Isten jelenlétét”

Jövőre huszonhetedik alkalommal rendezik meg a Hittanya tábort.

„Most már azok okítják, tartanak vallásos és szabadidős foglalkozásokat a mai gyermekek részére, akik annak idején elindították a bugaci tábort” – szólt 2016 augusztusában a Kecskemét Tv tudósítása. Közel három évtizede gyermekek népesítik be Bugac pusztá egy kis szegletét. Az egykor pásztorok és betyárok által lakott területen 1992-től a katolikus egyház szervez lelkigyakorlatos tábort. Erről beszélgettünk dr. Finta Józseffel, a Kecskeméti Főplébánia plébánosával, érseki helynökkel.

Végső István: Egy úgynevezett alulról jövő kezdeményezésként kiskunfélegyházi fiatalok javaslatára indult el a Hittanya tábor. Mi volt a motivációja az ifjakknak, és ezt miért karolta fel a katolikus egyház?

dr. Finta József: A Kiskunfélegyházi Szent István Plébánia ifjúsági csoportja, amelyet akkor Hajagos Gyula káplán atya vezetett, jó lehetőséget látott a pusztá

közepén lévő épületben. Úgy gondolták, hogy kicsit kicsinosítva az épületegyüttest, létre lehetne hozni ott egy ifjúsági lelkigyakorlatos házat, táborhelyet. Mivel azon a helyen a csend és a világtól való elvonultság lehetősége biztosítva van, jó alkalom nyílta ott a lelki összeszedettségére. Természetesen a fiatalok mindezt kezdettől fogva Gyula atyával és az akkori plébánossal, Stein Ernő atyával együtt tervezték, hiszen az épületet a Kiskunfélegyházi Szent István Plébániának ajánlották fel.

V. I.: Mit kell tudni a Hittanyáról, az itt álló épületekről, mi volt itt előtte?

dr. F. J.: Eredetileg tanyai tűzoltóház volt, a tűzoltáshoz szükséges eszközöket tárolták itt. A rendszerváltás előtt pedig egy TSZ tulajdonra volt. Amikor a rendszerváltás után a TSZ megszűnőben volt, akkor felajánlották az elég lepusztult állapotban lévő, egy főépületből és egy melléképületből álló komplexumot a kiskunfélegyházi Szent István Plébániának. A plébánia pedig létrehozott egy alapítványt, a Néri Szent Fülöpről elnevezett Hittanya Alapítványt, amely ma is fenntartja és működteti a házat. A fiatalok a helyet Hittanyának nevezték el. A név olyannyira köztudottá vált, hogy a hely közvetlen közelében lévő kisvasút megállót is átnevezték hivatalosan Móricgáti Tanyákról, Hittanya megállóra. A Hittanya Bugac és Móricgát között félúton helyezkedik el, a ma már sajnos nem működő Kecskemét-Kiskunmajsa kisvasút sín párja

mellett. Hivatalos címe: Móricgát, Bezsenyi dűlő 104. Az épületeket és a környéket a fiatalok az Alapítvány és adományozók segítségével folyamatosan szépítették, tovább fejlesztették. Kerítés épült, új vízszekció, majd egy nagy, kétszáz négyzetméteres beton plató erős sörszáttal borítva. Az épület fokozatosan alkalmassá vált több mint száz táborozó kiszolgálására is.

V. I.: *Mi az alapvető célja a tábornak?*

dr. F. J.: A fiatalokat az életkoruknak megfelelő módon segíteni istenkapcsolatuk elmélyítésében és az egyházképük helyes formálásában. Közösségi élményekben részesíteni őket, amelyek lehetővé teszik az átlagosnál mélyebb, teljesebb kapcsolatok kialakítását. Segíteni őket abban, hogy elkötelezettebbé váljanak a mások iránti szeretetben és szolgálatkészségben. Helyes önismeretre, több aktivitásra, nagyobb önállóságra való nevelés. Ezáltal a hivatásuk felismerésében és az abban való megerősödésben is igyekszünk segíteni őket.

V. I.: *A Hittanyán tematikus táborok szoktak lenni. Mi alapján döntenek el a témákat az adott években?*

dr. F. J.: Ha van a pápa vagy a Magyar Katolikus Püspöki Kar által meghirdetett központi téma vagy emléké, akkor mi is azt a témát tűzzük ki az adott évre. Ilyen volt például 2013-ban a Hit Éve vagy 2016-ban az Irgalmasság Éve. Természetesen ilyenkor is a fiatalok által jobban érthető, hangzatosabb címet adunk a tábornak. Ha ilyen központi téma nincs, akkor a fia-

talok között körbekérdezve, az ő érdeklődésük, igényeik alapján választjuk meg az éppen aktuálisan szervezendő tábor témáját.

V. I.: *Hány fő vesz részt körülbelül a táborban, voltak-e már nagyon kevesen, illetve túl sokan?*

dr. F. J.: A legkevesebben az első évben, 1992-ben voltunk, 30-40 fővel. Persze ezt akkor nem éreztük kevésnek, hiszen körülbelül ilyen létszámokkal számoltunk a ház kapacitását illetően. A jól sikerült tábor hatására azonban a következő nyáron már 70-80 diák volt ott. A harmadik táborban több mint 150 fő, amit bizony az akkori lehetőségeinket számba véve, már túl soknak is éreztem. Utána több éven keresztül két tábor szerveztünk egymás után: kis tábor az általános iskolás korosztálynak, nagy tábor a fiataloknak. A két hét azonban igen soknak és megterhelőnek bizonyult a szervező csapat számára, főleg mikor már a felnőtt élet határára értek (munka, család stb.). Ezért újra egy tábor kezdünk szervezni, immár legalább 15 éve. Azonban a Hittanya infrastruktúrája közben alkalmasabbá vált a több, mint száz

fiatal sátoztáboros jellegű ellátására. A résztvevők száma mindig meghaladja a száz főt, általában véve 120-130 gyerekkel, fiatalal számolhatunk.

V. I.: *Csak katolikus vallásúak érkeznek a táborba?*

dr. F. J.: Legnagyobb többségben igen, de nincs olyan szabályunk, hogy csak katolikusok jöhetnek. Mindig van két-három református, és persze érdeklődő megkeresztetlen fiatal is. Az utóbbi években feltűnt egy baptista fiú is, ő is megtalálja köztünk a helyét.

V. I.: *Hogy néz ki egy nap a Hit-tanyán, a tábor idején? Milyen programokat emelne ki?*

dr. F. J.: A tábor napirendjében helyet kapnak a témában járatos papok, szerzetesek, világi szakemberek előadásai, melyeket kis

csoporthoz beszélgetés során mélyítünk el. A lelkigyakorlatos jelleg erősíti a napi gitáros szentmise, a közös imádság, a szentségimádás. Ugyanakkor fontosnak tartjuk az ismerkedést, a közösségépítést, a jó hangulatot is. Ezért gondoskodunk arról, hogy ne hiányozzon a sport, a játék, a túra, a kézműves foglalkozások, a zene és tánc sem. Arról, hogy mennyire tartalmas egy-egy napunk érdemes megtekinteni az egyik szerdánkat:

- 6.15 Ébresztő a szervezőknek
- 6.30 Zsolozsma (fakultatív) (szentmisén kívüli hajnali imádság – a szerk.)
- 6.45 Ébresztő a gyermekeknek, megbeszélés
- 7.15 Reggeli szemle
- 7.30 Reggeli ima

- 7.40 Reggeli
- 8.30 Indulás Bugacra gyalog
- 10.30 Előadás: Márfi Gyula érsek
- 12.00 Szentmise
- 13.00 Ebéd
- 14.00 Találkozás, program a szerzetesekkel
- 15.30 Csoportbeszélgetés
- 17.00 Indulás vissza lovas kocsikkal
- 18.30 Vacsora
- 19.30 Fakultatív programok: kézműves foglalkozások, filmnézés
- 21.00 Esti ima, tisztálkodás
- 22.15 Elcsendesedés
- 22.30 Takarodó

V. I.: *Hogyan tud megújulni egy ilyen régóta szerveződő egyházi tábor?*

dr. F. J.: Mivel a tábor állandóan „él”, így a megújulás is folyamatos. A tábor szervező 20-25 fős csapat, a „Kisebb Testvérek” közössége éves szinten kétszer összejön kiértékelni az előző tábor, és szervezni a következőt. A közös megfigyeléseink, értékeléseink, illetve a fiatalok visszajelzései alapján szoktunk újítani, vagy pedig a beváltat megtartani. A lényeg és az alapfelépítés nemigen változott. A módszereink, egyes programjaink többször újultak meg.

V. I.: *Hol és hogy hirdetik a tábor, és honnan érkeznek a gyerekek és fiatalok ide?*

dr. F. J.: Hirdetjük az egyházmege papjainak és hitoktatóinak internetes levelezőlistáján és az éves összejöveteleken. Plakátok is készülnek, amiket ezeken az alkalma-

kon osztogatunk, illetve interneten is közzéteszünk. Természetesen a tábornak van honlapja, ott is megjelenítjük a tudnivalókat. Ezen kívül a legnagyobb közösségi oldalon és internetes levelezőlistán tartjuk a kapcsolatot a táborunkban megforduló fiatalokkal, s személyesen nekik is mindig hirdetjük a tábort, több alkalommal is. Elsősorban az egyházmegye településeiről érkeznek. Ám egyre nő azok száma is, akik más egyházmegyékből is csatlakoznak, vagy baráti, vagy családi kapcsolatok révén. A legtöbben az utóbbi években Kiskunhalasról, Helvéciairól, Bugacról, Kiskunfélfegyházáról jöttek.

V. I.: *Volt-e már adaptációja a tábor tematikájának, formájának, próbáltak-e már az ország más területein hasonló tábort megszervezni?*

dr. F. J.: Mi magunk is a Váci Egyházmegyében pár évvel korábban kialakuló Tápiómenti Lelkigyakorlatos Tábor (Tápiószentmártoni helyszínnel) mintájára kezdtük szervezni 27 évvel korábban a Bugaci Lelkigyakorlatos Tábort a Hittanyán. Azóta az egyházmegyénkben kisebb hittanos vagy ifjúsági táborokat szoktak hasonlóképpen szervezni hitoktatók és

papok, de országos szinten nem tudok hasonló adaptációról. A tápiómenti táborokat azóta is megszervezik.

V. I.: *Érte-e már csalódás a tábor miatt, ha igen mi történt?*

dr. F. J.: Különösebben nagy csalódás nem ért. Volt egy-két olyan tábor, amikor a résztvevők egy része nem tudta, hova is jött és miért. Így voltak kisebb-nagyobb fegyelmezési gondok, de ez inkább az elején volt jellemző, az utóbbi években nem. Mindig nehéz perze megélni azt, amikor egy évek óta visszajáró korosztály „fel nő” és „kikopik” a táborozók közül. Van utánpótlás Istennek hála, de mégsem könnyű elengedni a régieket.

Ugyanígy igaz ez a szervező csapatra is, ott is vannak megújulások, személycserék.

V. I.: *Mi volt a legnagyobb élménye a tábor kapcsán?*

A legnagyobb élményem folyamatosan az, hogy az ott összekovácsolódó közösségben minden másnál jobban meg szoktam érezni Isten jelenlétét. Nagyon örömteli újra és újra megtapasztalni azt, hogy a fiatalok nemcsak a rosszba, hanem a jóba is bele tudják vinni egymást. Azt is öröm látni, hogy mennyivel jobb lehetne az életünk, ha a sok fölösleges „civilizációs kérget” lerántva természetközeli és emberközeli életet élnénk állandó jelleggel.

DR. FINTA JÓZSEF 1989-ben a Kecskeméti Piarista Gimnáziumban érettségizett. A Szegedi Hittudományi Főiskola elvégzése után 1994-ben dr. Dankó László kalocsai kecskeméti érsek szentelte pappá. Előbb káplán, majd plébános volt Kalocsán, közben Rómában, a Lateráni Egyetemhez tartozó Accademia Alfonsianán tanult. Doktori címét 2001-ben a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán szerezte. Tizenhárom éves kalocsai szolgálat után a Kiskunhalas Alsóvárosi Római Katolikus Főplébánia plébánosa lett. 2010. november 1. óta a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye általános helynöke. 2017 szeptemberétől a Kecskeméti Főplébániára helyezték át.

VÉGSŐ ISTVÁN tanulmányait a Szegedi Tudományegyetemen végezte történelem, politikatörténet és kommunikáció szakokon. Közel 300 helytörténeti, kulturális cikket, tanulmányt írt, tíz könyve jelent meg hadtörténeti és helytörténeti témákban. 2006 és 2007 között a Magyar Nemzeti Filmarchívumnál dolgozott a filmhíradós és dokumentumfilm-es csoportban. 2013-tól a Halasi Média és Kultúra Kft. programszervezőjeként, részlegvezetőjeként dolgozott, jelenleg a Cselekvő közösségek kiemelt projekt kulturális közösségfejlesztő mentora Bács-Kiskun megyében.